

St Jozefsschool Bosvoorde

Kroniek van een 80-jarig bestaan

Inhoudstafel

Voorwoord

Hoofdstuk I

Oprichting van de Sint-Jozefsschool Bosvoorde

Hoofdstuk II

Geschiedenis van de Sint-Jozefsschool (1929-1972)

A. Periode van 1929 tot 1959

B. Periode van 1959 tot 1972

Hoofdstuk III

Geschiedenis van de Sint-Jozefsschool (1973-2009)

Dankwoord

Sint- Jozefsschool Bosvoorde

E en bestaan van 80 jaar is voor een school reeds een belangrijke periode.

Zoals elke mens heeft een instelling een uitwendig aspect en een inwendig aspect : het eerste is makkelijk te constateren en te beschrijven; het tweede integendeel is moeilijker te ontleden.

Nochtans zal het wel interessant zijn deze twee aspecten van de Sint Jozefsschool even na te gaan, de oud-leerlingen kunnen zich die goede oude tijd herinneren toen ze op school waren, en de leerlingen van de huidige generatie kunnen er een les geschiedenis in terugvinden.

Dankzij de hulp van een aantal moeders, oudirecteurs of directrices alsmede hulp van personeel van de Wabo, het Archief Museum van Leuven en nog veel meer die hebben deelgenomen aan dit project zijn we uiteindelijk tot de verwezenlijking gekomen de geschiedenis van onze mooie school op gang te brengen.

Hopend op een zeer leerrijk leesgenot over de oprichting en de geschiedenis van onze school, delen wij u dit boekje uit zodat deze in de komende jaren in de bibliotheek van uw kinderen met veel zorg kan bewaard worden. Misschien zullen hun kinderen en/of kleinkinderen hiervan nog genieten wanneer ze op de Sint-Jozefsschool Bosvoorde ingeschreven worden.

*De directeur
Wim Verkammen*

EEN WOORDJE VAN ÉÉN VAN ONZE OUD-DIRECTEURS : DE HEER JOS VAN CAUTEREN

De St.Jozefsschool –Jagersveld Bosvoorde bestaat 80 jaar .De huidige directie, het oudercomité en de leerkrachten zijn terecht de mening toegedaan dat we dit heuglijk feit zo maar niet ongemerkt kunnen laten voorbijgaan. Via dit bundeltje willen we even terugblikken in de tijd .

In het jaar 1943 stapte ik als 6-jarige knaap de school binnen, leerde lezen , schrijven en rekenen , maakte vrienden voor het leven en hield er mooie herinneringen aan over ...

43 jaar later (van 1986 tot 1992) kwam ik bij mijn aanstelling als schoolhoofd midden een team van gemotiveerde collega's terecht. Sinds mijn kinderjaren werd ik een geprivilegieerde getuige (ook tijdens de periode van onze vier schoolgaande kinderen) van het reilen en zeilen van de schoolgemeenschap ., Ja , ik geef volmondig toe : “ Ik hou van deze school .” Met de logistieke steun van diverse getuigen, ex-leerkrachten, ouders en oud-leerlingen brengen we u een beknopt stuk geschiedenis . Beschouw dit verhaal als een prille start , een aanloop tot een gestoffeerd boek dat we u in 2011 zullen trachten aan te bieden .

*Vriendelijke groeten ,
Jos Vancauteran .*

Hoofdstuk I :

Oprichting van de Sint- Jozefsschool Bosvoorde

De Sint Jozefsschool zag het levenslicht door het feit dat de gemeente Watermaal Bosvoorde geen katholieke jongensschool bezat in die tijd. De jongetjes liepen school bij de Zusters van Nederbrakel (Sint-Hubertusschool alsdan) tot na hun derde leerjaar. Daarna stond er hun niets anders te doen dan naar de gemeenteschool te gaan ofwel naar de stad.

Zulke toestand bekommerde ten zeerste de geestelijkheid van de parochie. Onder impuls van de onderpastoor Bagnus, vatte de toenmalige pastoor Halflants het plan op een katholieke school voor jongetjes te beginnen. Toentertijd deed men een noveen bij elke zware aangelegenheid. Ook hier werd dus een noveen gedaan ter ere van Sint-Jozef en het mirakel gebeurde : op de laatste dag van de noveen, werd het gebed van onze twee moedige priesters verhoord.

Een zekere bankier **de heer Robert Brunner** , die zijn buitenverblijf te Bosvoorde had, nl daar waar nu de prachtige “Royale Belge” oprijst, kwam op de pastorij aanbellen met het voorstel een katholieke jongensschool te bouwen ten dienste van de jeugd van Watermaal-Bosvoorde. Het is dus dankzij de heer Brunner – en zijn volledige inzet – dat de bouwwerken konden beginnen in het jaar 1928. In afwachting startte de school reeds met enkele klasjes in de Sint-Jozefskring, toen het centrum van alle parochieel leven en gelegen naast de Zustersschool.

De heer Robert Brunner

Broeder David – die als 1ste directeur verkozen werd – begon daar met een zestigtal jongetjes verdeeld over twee klasjes (een derde en een vierde leerjaar) met tegelijkertijd het Frans en het Nederlands als voertaal.

Hoofdstuk II :
*Geschiedenis van de Sint-
Jozefsschool
Periode van 1929 tot 1972*

A. Periode van 1929 tot 1959

De school opende zijn deuren op 25 augustus 1929 en werd – samen met de Heer Robert Brunner – door de heer Kardinaal van Roey ingewijd onder de met recht gekozen benaming “Sint-Jozefsschool” en onder de schutse van het beeld van Sint-Jozef dat in de voorgevel prijkt.

*In 1929 werd **Broeder David** (van 1929 tot 1931) **benoemd als 1ste directeur** van de nieuwe school en op 19 oktober van hetzelfde jaar werd ze door de Staat erkend. Ze telde toen 166 leerlingen verdeeld over zes leerjaren.*

Dit succes stak de ogen uit van het toenmalige gemeentebestuur. Er moest uitgezien worden naar een tegengewicht voor deze bijval en op 3 januari 1930 werden 4 nieuwe klassen opgericht in de Wezemhoek. De verhoopte uitslag bleef echter achterwege want slechts één leerling liep naar de gemeenteschool over en de Sint Jozefsschool kon zelfs een zevende klas openen in hetzelfde jaar en een achtste klas in het volgende jaar namelijk 1931.

*Spijtig genoeg was het eerste gebouwencomplex niet groot genoeg, het telde slechts acht klaslokalen en reeds moest er bijgebouwd worden. De heer Robert Brunner liet de werken terug opstarten en de linkervleugel – waar de Nederlandse afdeling werd ondergebracht alsmede de eetzaal en de turnzaal. Het aantal leerlingen steeg tot 202. Ditzelfde jaar werd **Broeder Eugeen** – als opvolger van Broeder David – als 2de directeur benoemd van 1931 tot 1939. Broeder Roger kwam, de eerste pioniers broeders Pancrace en Ulric, vervoegen. In 1934 werd een negende klas geopend.*

*In 1939 kwam **broeder David** terug als 3de directeur en bleef tot in 1947, toen hij zijn diensten aanbood om in Canada te gaan werken aan het heil van de verwaarloosde jeugd aldaar. Hij werd toen opgevolgd door **broeder Roger** (4de directeur van 1947 tot 1956).*

Broeder Roger

Broeder Roger had het aangenaam geluk de totale vernieuwing van de Sint-Jozefsschool mee te maken. Het was nodig om "up-to-date" te zijn, omdat er wat in te lopen was door de oorlogsjaren 1939-1945.

Broeder David (1ste en 3de directeur) was er reeds mee begonnen en gaf aan de turnzaal 4 zweedse banken, een plint en een bok. Daarvóór was de turnzaal leeg en kaal zoals de aarde vóór de zes scheppingsdagen.

Na de oorlog - in 1948 - werd de zandige speelplaats geplaveid en verdwenen de bomen die ze mooi versierden, zeker, maar toch steeds een gevaar betekenden voor de steeds groeiende schoolbevolking. Ook werd in dat jaar de speciale autobusdienst Bosvoorde-Hoeilaart vastgelegd. Tot dan moesten de leerlingen steeds met het gewone reizigersvervoer op en af naar school.

Het leerlingenaantal nam met de dag toe door die extra busdienst (in bijlage foto van toenmalige "schoolbus").

De school werd in 1948 ook toevertrouwd aan de Broeders van Onze-Lieve-Vrouw van Barmhartigheid. In de loop van het volgende jaar werd de turnzaal – met behulp van enkele gegoede weldoeners uit Bosvoorde en de heer Brunner natuurlijk – volledig bemeubeld : 32 rekken, 10 klimkoorden, 7 klimladders, 1 bok en last but not least speciaal een turnleraar. Dat alles aangevuld met regelmatige zwemoefeningen in Sint-Gillis en een basketspel op de speelplaats, zetten de kroon op de lichamelijke opvoeding van onze kinderen.

In 1950 zag de school het grootste aller werken die ze tot nog toe gekend had zich verwezenlijken, namelijk met het bouwen van 4 nieuwe klassen en een meer dan dertig meter lange feestzaal bovenop de reeds bestaande rechteroelugel : 300 zitplaatsen.

Tussen 1951 en 1958 werden er een aantal bevorderingswerken aangebracht namelijk het versieren van de klaslokalen met gordijnen in 1951, het krijgen van nieuwe banken of beter gezegd tafeltjes en het verduisteren van de feestzaal (1952) ; het betonnen trottoir met zijn trappen evenals de grote natriumlamp boven de speelplaats, de drukmachine, het typemachine en de verlichting van de "scène" in de feestzaal dateren van 1953; 1955 zag een verbetering in de turnzaal nl. met een wipplank ; in 1957 kreeg de school een bandopnemer en in 1958 een micro-installatie (die ondertussen verdwenen is). Dit werd verwezenlijkt door Broeder Roger – onze 4de en 6de directeur – en door Broeder Leopold – 5de directeur (van 1956 tot 1957).

B. Periode van 1959 – 1972

In 1959 verliet broeder Roger de school om de officiële zaken op gang te brengen in het Sint-Niklaasinstituut, Steenweg op Bergen te Anderlecht, dat overschakelde van betaalde school naar gesubsidieerde inrichting. Broeder Pancrace, geen totaal onbekende voor onze school, volgde hem op als 7de directeur (van 1959 tot 1961).

Hij was al werkzaam geweest op school voor de periode van 1929 tot 1941. Broeder Roger onderhandelt – vanuit Anderlecht – met de Heer Robert Brunner (financiële stichter van onze school) en pastoor Veldeman om in de Bezemhoek een kleuterafdeling te starten. Het plan had nochtans geen succes bij de Heer Brunner daar de grond die hem aangeboden werd, hem niet beviel. In 1961 neemt broeder Roger het bestuur van de Sint Jozefsschool terug in handen als 8ste directeur.

In 1963 werd er beslist de school te splitsen in twee afdelingen volgens de taalgroepen, met dus twee schoolhoofden. Broeder Roger nam de leiding over als directeur van de Franse afdeling en Broeder Evarist (9de directeur) nam het bestuur over als directeur van de Nederlandse afdeling. De leerlingen van het 6de leerjaar neemt voor het eerst deel aan de Sneeuwklassen in Zwitserland in 1964.

Op 12 september 1965 overlijdt Mevrouw Robert Brunner op 73 jaar in de Sint-Pieterskliniek te Leuven.

Gedurende de jaren 1966 en 1967 worden er nieuwe werken begonnen : de préau (zie foto in bijlage) wordt een nieuwe turnzaal, de refter wordt verdeeld in twee klassen, de turnzaal wordt omgezet in eetzaal en de ingang – hellend vlak – wordt omgetoverd in de huidige hall waarbij er een lift wordt toegevoegd (lift die actueel niet meer gebruikt wordt). De twee afdelingen krijgen elk hun gebouwen toegewezen : de Franse houdt de rechtervleugel en de Nederlandse betreft de linker vleugel.

Foto van 1966 van de toenmalige « préau » die veranderd werd in turnzaal. Aan de rechterkant tegen de muur waren er ook toiletten aangebracht.

Op 11 december 1968, overlijdt de stichter en eigenaar van onze school - de heer Robert Brunner - op 82-jarige leeftijd.

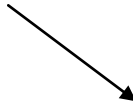
*De Nederlandse afdeling krijgt in het jaar 1970 buisverlichting in haar klassen en slorpt de Maria-Hemelvaartschool van de meisjes op. Sint Jozefsschool wordt een **gemengde school**.*

1971 Bandoede (1.º jaar van de samenve-
ging 16. Hemelvaart en S. Jozef.)

In 1971 wordt de Heer Philips Oscar de 12de directeur . Hij was geen onbekende voor de school . Sinds 1955 fungeerde hij er als leerkracht. Hij ontwikkelde voor wiskunde en zinsleer een

originele en efficiënte methodiek.

De Franse klassen worden in 1971 herschilderd. Bij de verbouwing van de linkerleugel in het jaar 1967 waren de Nederlandse klassen reeds in een nieuw kleedje gestoken. Broeder Roger neemt in ditzelfde jaar zijn pensioen en verlaat op 10 januari 1972 voorgoed de Sint-Jozefsschool om zich in Mechelen (Scheppersinstituut) nog verdienstelijk te maken in de Mutualiteit. Daarmee is de laatste broeder uit Bosvoorde heengegaan. Ook wordt ditzelfde jaar een aanvang gemaakt met de verbouwing van het klooster waar weldra die enkele klasjes die nog achtergelaten waren in de Sint-Jozefskring hun intrek zullen nemen.

Dit betreft het uitwendig aspect voor de jaren 1929 tot en met 1972. Wat het tweede aspect van wat het Sint Jozefsschool

betreft is, zoals in het voorwoord gezegd, veel lastiger te beschrijven. Maar de uitslagen zijn er en die zijn wel tastbaar.

In deze periode telt de Franse afdeling 10 klassen met 230 leerlingen en de Nederlandse afdeling 8 klassen met 100 leerlingen.

In bijlage tekst geschreven in Mechelen op 17 maart 1972 over het inwendig aspect van de school

“Er heerst in de Sint Jozefsschool een familiesfeer die elk kind zijn ganse leven met zich zal meenemen : als ik spreek over familiegeest, zeg ik het niet genoeg, want het is eigenlijk een christelijke geest : de leerlingen worden er opgevoed in het spoor van Christus die ons allen voorgaat op de weg naar de Vader en zijn Rijk. Er wordt ernstig gewerkt op de school : and in de ogen strooien kent de school niet ; men kan steunen op de uitslagen die de leerlingen er bekomen ; opvoeding en onderwijs gaar er hand in hand, de lichamelijke opvoeding wordt er in ere gehouden en de Sint-Jozefsschool mag gerust tot leuze nemen : “Mens sana in corpore sano”. En bent u nog niet overtuigd, kijk dan naar de uitslagen die haar leerlingen bekomen in de omliggende instituten waar ze hun studies voorzetten.”

“De Sint-Jozefsschool mag met gerust gemoed de toekomst tegemoet zien : ze zal steeds de achting en waardering van de ouder en leerlingen van Watermael-Bosvoorde en omliggende gemeenten waardig zijn en blijven.”

*“Dit hopen we. Daar zijn we zeker van als we zien hoe de Sint-Jozefsschool geëvolueerd is tot twee volwaardige afdelingen met hun respectievelijke schoolhoofd en onderwijzend team dat maar één droom heeft : **“de school steeds beter en hoger te brengen ten bate van de jeugd”**.*

Dit is dan ook de grootste weldoening voor allen die de school moreel, financieel en daadwerkelijk met hun persoon en tijd geholpen hebben gedurende 43 jaar van haar bestaan.”

Hoofdstuk III :

Geschiedenis van de Sint- Jozefsschool

Periode van 1973 tot 2009

In 1974 kwam er met veel steun uit de Nederlandstalige gemeenschap een peutertuin voor de kinderen jonger dan 3 jaar . Deze peutertuin groeide al een jaar later tot een kinderkribbe uit. Spoedig leek er in de school te weinig ruimte te zijn en werd er met de steun van de toenmalige Gemeenschapscommissie (VGC) uitgekeken naar een gehuurd pand in de Hertogendreef . Na enkele jaren werd dit pand verlaten om te verhuizen naar een ruimere plek op de Solvaylaan .

Het "Lijsternest " is anno 2010 nog operationeel en kent een gestadige groei .

De heer Philips leidde de schoolgemeenschap op voorbeeldige wijze . Parallel met de adequate leesmethodiek van Mevrouw Verstraete in het eerste leerjaar werd onder impuls van de inspectie en de heer Philips een origineel initiatief genomen : ieder jaar omstreeks Allerheiligen werden alle eersteklassers tot tweemaal toe per week

buiten de klas in groepjes verdeeld en bij leesmoeders ondergebracht. Via een efficiënte methode door een ploeg pedagogen uitgedokterd , vervoolmaakten de kinderen via 32 boekjes en leeskaarten hun leesbehendigheid. De leesgierigheid nam op spectaculaire wijze toe. Alhoewel de Heer Phlips zelf geen instrument bespeelde , was hij een begaafd dirigent. Vele jaren werkte hij samen aan de uitbouw van de sociaal-culturele Raad WABO.

Na een gemengde loopbaan (leerkracht-schoolhoofd) van 31 jaar verliet de heer Phlips met zijn gezin onze gemeente en keerde terug naar de heimat : Moorsel bij Aalst . Stilzitten was aan hem niet besteed . Gedurende 21 jaar was hij een actief en graag geziene persoon in het lokale verenigingsleven .

De heer Phlips overleed op 16 april 2007 .

Op 01 september 1986 neemt de heer Jos Vancauterem (13^e directeur – van 1985 tot 1992) de fakkel over. Ook voor deze onderwijzer was de school geen onbekende. Als kind startte hij zijn eerste studiejaar in 1943 en verliet de school op 14 jarige leeftijd na zijn vierde graad. Hij studeerde voor leraar in de Scheppers normaalschool Alseberg, onderwees 3 jaar in het St. Niklaas-instituut Anderlecht en daarna 28 jaar in het Lutgardiscollege Oudergem .

Tijdens de eerste 2 jaar van zijn mandaat in Bosvoorde werd koortsachtig gezocht naar gemotiveerde leerkrachten die de open functies van pensioengerechtigde onderwijzers zouden aanvullen .Vrij spoedig stond de school voor een nieuwe uitdaging.

De derde graad was te kleinschalig behuisd . In een recordtijd kon men in de bestaande eetzaal (2de verdieping) twee ruime klaslokalen creëren die aan de wettelijke voorschriften voldeden.

In hetzelfde jaar startten er algemene verfraaiingwerken. Onder de kundige leiding van een ervaren klusjesman krijgen de klaslokalen één na één een verfrissend “ kleedje “. Ook de grote gemeenschappelijke hal kreeg een nieuw look .

*In het jaar 1988 pakken twee oud-leerlingen **Henri Guns** en **Achille Vandaele** , uit met een origineel initiatief . Zij wensen alle nog in leven zijnde mede oud-leerlingen uit te nodigen op een originele reünie .*

*Na een intens opsporingswerk en een dertigtal huisbezoeken **slagen zij er in op 07 oktober 1989 34 oud-leerlingen samen te brengen die in het stichtingsjaar 1929 present waren in de pas gebouwde school.** In de stijl van de toenmalige populaire TV formule “ klasgenoten” beleven alle oud-leerlingen met partner een unieke belevenis. Als klap op de vuurpijl komen Broeder Ulric , de Heren Loeckx en Van Ermenghem uit de startperiode de klas binnengestapt . De verrassing was compleet .*

In 1990 wordt geleidelijk aan een nieuwe methode Frans “Passerelle” ingevoerd. Met “logistieke” steun van de verantwoordelijke priester - Jan Decoster - worden de maandelijkse thema-vieringen met originele kinderliedjes opgeluisterd .

*In het jaar 1992 vertrekt de heer Vancauteren met pensioen en wordt de draad opgenomen door **mevrouw Jocelyne Da Cruz - Peeters** (als 14 directrice van 1992 tot 2000).*

Gedurende vele jaren was zij kleuterleidster in de Sint-Jozefsschool en kende ze de “knepen” van het vak om de kinderen

maximaal voor te bereiden op het eerste leerjaar. Van meet af aan werkte zij als schoolhoofd mee aan het "immersiesysteem" Nederlands en Frans. Deze methodiek werd vooral tijdens de speeltijden uitgetest. Na overleg met Moeder Overste van de religieuze congregatie in de Wienerlaan kon de Nederlandstalige afdeling beroep doen op een reeks schoolmeubelen .

Ten einde de kinderen efficiënter te betrekken bij het pedagogische project mochten zij - verdeeld in groepjes - opzoekingswerk verrichten via lectuur en internet . In 1996 wordt een logopedist aangeworven die kinderen met specifieke moeilijkheden vooruithelpt. Mevrouw Peeters hield verkeersopvoeding hoog in 't vaandel. De school nam actief deel aan gemeentelijke acties via verkeersagent Marcel . Elk jaar werden eindwedstrijden georganiseerd waarbij mooie prijzen werden uitgedeeld.

In 1998 werd niemand minder dan Toots Thielemans , de wereldbekende muzikant uitgenodigd op school . Het werd een onvergetelijke dag .

In het jaar 2000 neemt mevrouw Dierickx Linda (15de directrice) de leiding van de school over. Sinds 1978 fungeerde zij als leerkracht in de 5de klas en in 1981 werd zij titularis van de zesde klas . Met deskundigheid en veel enthousiasme heeft zij 19 jaar lang de kinderen op de interdiocesane proeven voorbereid. Van bij de start van haar mandaat werd ze geconfronteerd met de toepassingen en organisatie van de nieuwe leerpakketten. DIT PEDAGOGISCH PROJECT HAD ALS VOORNAAMSTE DOELSTELLING DE INDIVIDUELE VERANT-WOORDELIJKHEID BIJ DE KINDEREN AAN TE WAKKEREN.

De maandelijkse eucharistievieringen werden om beurt door de klassen voorbereid .

In 2008 nam mevrouw Linda Dierckx haar pensioen en werd de directie overgenomen door de heer Wim Verkammen (als 16de directeur van 2008 tot).

Vanaf september 2008 kwam de school op kruissnelheid om de steeds duidelijker wordende huisvestingsproblematiek aan te pakken. Niet enkel was er de noodzaak om de bestaande klassen op te frissen, maar ook diende de lokalen vergroot te worden door het steeds groeiend aantal leerlingen.

Hiervoor werden er acties opgestart om via noodwerken een deel van de oude conciergerie om te toveren tot 5de en 6de leerjaar.

Tevens zouden door deze noodwerken het 3de en 4de leerjaar kunnen uitgebreid worden.

Door toedoen van de zeer actieve ouderraad werden er tevens plannen gemaakt om de speelplaats, de gangen en de voortuin grondig op te frissen. Deze facelift was nodig om de school een nieuwe moderne look te geven.

Tenslotte zijn er zeer concrete plannen om de speelplaats en het dak volledig te vernieuwen en om een nieuw sanitair blok op de speelplaats te zetten. Deze drie immense werken zouden allen moeten afgewerkt zijn tegen eind 2011.

Ook op het pedagogische vlak was er een noodzaak om bij te benen. Door toedoen van de directie, het zorgteam en het gemotiveerde leerkrachtenteam werden er vanaf 2008 tot bij het verschijnen van deze publicatie énorm veel vernieuwingen geïmplementeerd op de werkoloer.

Eerst en vooral werd het computerpark grondig vernieuwd en uitgebreid. Elke klas beschikt thans over twee of drie PC's en er zijn twaalf laptops beschikbaar in de lagere school en drie laptops in de kleuterschool. Het neusje van de zalm bij deze vernieuwing is het eerste digitale schoolbord dat thans gebruikt wordt in het zesde leerjaar. Er zijn tevens concrete plannen om een dergelijk digitaal bord in het eerste en vijfde leerjaar te implementeren.

Door toedoen van de directie slaagde onze school er als eerste basisschool van het vrije net in om een digitale leerplanzoeker te ontwikkelen. De papieren leerplannen konden zo op een zeer snelle manier per vak en per leerjaar worden opgezocht op de computer.

Verder werd er een volledig nieuwe zorgstructuur op poten gezet door ons zorgteam in samenwerking met de pedagogische begeleiding. Hier stond de zorg voor elk kind voorop, maar ook de ouders werden niet vergeten. Het is immers zo dat onze school zij aan zij met de ouders wil staan en de uitdagingen samen wil aanpakken. Onze vernieuwde schoolvisie (hedendaagse christelijke visie en openheid, transparantie, communicatie, groene school, multimedia als drager en ondersteuner van taalvaardigheid, zorg voor elk kind met zijn talent, ouders als bondgenoten,...) zorgt er voor dat onze school op korte tijd de sprong naar de 21ste eeuw heeft gemaakt en klaar is voor de uitdagingen van de toekomst.

De Sint-Jozefsschool heeft dankzij de hulp van oud-leerlingen, oud-directies, ouders,... een duidelijke en klare kijk gekregen op haar zo rijke geschiedenis. Het is dankzij het inzicht in ons mooie verleden dat we klaar staan voor een nog mooiere toekomst. Een toekomst die we vanaf vandaag aanvaatten. Ouders, leerkrachten en directie zij aan zij, klaar om de volgende generaties kinderen met fierheid te laten proeven van de kwaliteiten van ONZE school!!!

Dankwoord :

Het samenstellen van dit prachtige boekje zou niet mogelijk geweest zijn dankzij de hulp van vele tientallen vrijwilligers. Het is onmogelijk om iedereen hier individueel te vermelden, maar toch wens ik iedereen die heeft meegewerkt hartelijk te bedanken :

In de eerste plaats de oud-directies, Dhr Vancauteran, Mevr. Peeters en Mevr. Dierickx en oud bestuurslid Mevr. Box.

In niet geringe mate Broeder Armand, archivaris van de Broeders van Scheppers, die dankzij zijn opzoekingen een immense bron aan foto's en teksten wist te bemachtigen voor ons.

De oud-leerlingen die dankzij hun glasheldere herinneringen en leuke anekdotes dit boekje mee kleurden.

En tenslotte Mevr. Hulot, die samen met mijzelf de bezieler van dit project was. Dankzij haar mateloze inzet en werklust zorgde ze eigenhandig voor dit mooie boekje waarvoor iedereen haar ten zeerste dankbaar is.

Wim Verkammen

